

XAVĚR ZÁŘÍ/ŘÍJEN

divadlofxšaldy

Šaldovo divadlo

7. so. DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ
výprava do zákulisí DFXŠ,
prohlídky začínají v 9.00, 10.00, 11.00, 12.00 a 13.00 h.
8. ne. FERDA MRAVENEK [O. Sekora – J. Galinová]
RD/6 pohádka pro malé i velké děti, host: DVD Litvínov,
začátek v 15.00 h.
10. út. SÍLA OSUDU [G. Verdi]
O/4 Je touha po pomstě silná jako láska?...
velká dramatická freska operního mága v originále,
konec ve 21.50 h.
12. čt. TANČÍRNA NEVYSLOVENÝCH PŘÁNÍ [D. Zábaj]
OBz/4 Liberec – Forum, taneční večer o lásce a přátelství
v nejrůznějších odstínech pocitů,
konec ve 21.00 h.
13. pá. LISTOPAD [D. Mamet]
PŠ nekorektní politická komedie o nejmocnějším muži světa,
premiéra, konec ve 21.15 h., nevhodné do 15 let
14. so. LISTOPAD [D. Mamet]
PŠ 2 nekorektní politická komedie o nejmocnějším muži světa,
2. premiéra, konec ve 21.15 h., nevhodné do 15 let
15. ne. SUGAR [J. Stone, J. Sbyne, B. Merrill]
muzikál o prohibici, gangsterech, blondýně a dvou
nezaměstnaných muzikantech, konec ve 21.40 h.
18. st. SÍLA OSUDU [G. Verdi]
K3/10 Je touha po pomstě silná jako láska?... velká dramatická freska
operního mága v originále, konec ve 21.50 h.
19. čt. LISTOPAD [D. Mamet]
Čz/5 nekorektní politická komedie o nejmocnějším muži světa,
konec ve 21.15 h., nevhodné do 15 let
20. pá. ZPÍVÁNÍ V DEŠTI [B. Comden, A. Green, A. Freed, N. H. Brown]
K5/9 „Jak se Hollywood učil mluvit“, konec ve 21.40 h.
21. so. NETOPÝR [J. Strauss]
K6/7 na začátku byl malý žertík... nejslavnější opereta krále valčíků,
konec ve 22.15 h.
22. ne. REVIZOR [N. J. Gogol]
S/5 komedie, ve které už všichni hraje, začátek v 16.00 h.
24. út. LISTOPAD [D. Mamet]
Kz/9 nekorektní politická komedie o nejmocnějším muži světa,
konec ve 21.15 h., nevhodné do 15 let
26. čt. TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu
Dvě pohlaví, konec ve 21.30 h., nevhodné do 15 let

27. pá.
PŠ

GUSTAV KLIMT [A. Pešková]
taneční divadlo inspirované životem a dílem slavného umělce,
premiéra, konec ve 21.00 h.

29. ne.

LA TRAVIATA [G. Verdi]
Dáma s kaméliemi – příběh nejslavnější kurtizány,
konec ve 21.45 h.

Malé divadlo

4. st. ŠTOVÍK, PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie o třech mužích s pišťalkou,
konec ve 21.15 h., zadáno pro záchranáře a hasiče

10. út. NEVĚRA [I. Bergman]
Kz/8 příběh o šťastném manželství a věrném přátelství
s nešťastným koncem, konec ve 21.30 h.

11. st. KPLO – Verdi očima Jiřího Cee, začátek v 16.00 h.

21. so.

PORUČÍK Z INISHMORU [M. McDonagh]
černá komedie o mrtvém kocourovi a Irsku, premiéra
mimo ABO, konec ve 21.10 h.

24. út.

PORUČÍK Z INISHMORU [M. McDonagh]
černá komedie o mrtvém kocourovi a Irsku, konec ve 21.10 h.

25. st.

NEVĚRA [I. Bergman]
příběh o šťastném manželství a věrném přátelství
s nešťastným koncem, konec ve 21.30 h.

27. pá.

ŽENY [C. Boothe Luce]
komedie o ženách, jaké opravdu jsou –
v rámci projektu Dvě pohlaví, konec ve 21.30 h.

29. ne.

KRKONOŠSKÉ POHÁDKY [B. Šimková]
divadelní zpracování slavného večerníčku
začátky v 11.00 a v 15.00 h.

Zájezdy

14. 9.
25. 9.

ORATORIUM SVATÁ LUDMILA – Hejnice
NETOPÝR – SRN – Wolfsburg

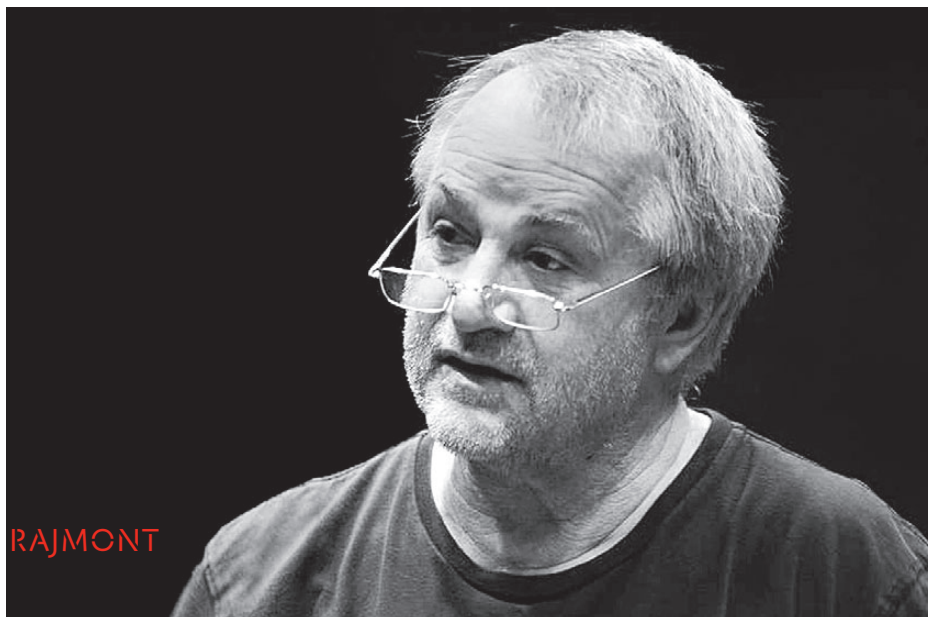
ŽÁŘÍ

Začátky představení, není-li uvedeno jinak, jsou v 19 hodin.

V LIBĚRCI JSEM S DIVADLEM ZAČÍNAL

ROZHOVOR S NOVÝM UMĚLECKÝM ŠÉFEM ČINOHRY IVANEM RAJMONTĚM

V divadelním světě ho není třeba nikomu představovat, od poloviny sedmdesátých let umělecký šéf v legendární éře Činoherního studia v Ústí nad Labem, po revoluci šéf činohry Národního divadla, v němž režíruje dodnes, pedagog pražské DAMU. V Liberci v současnosti excelují Markéta Talerová s Lenkou Langovou v jeho režii Tramvaje do stanice Touha, před několika lety zde nazkoušel velmi úspěšnou Postelovou frašku, za niž získal Martin Polách ocenění za nejlepší herecký výkon na Festivalu smíchu, Markétu Talerovou dovedl Rajmont v inscenaci Když my mrtví procitneme k nominaci na Cenu Thálie. To je jen velmi krátká vizitka nového muže u kormidla naší činohry. Po Michalu Langovi, který dokázal naplnit hlediště obou našich scén a vytvořit v Liberci nesmírně

IVAN RAJMONT

kvalitní repertoár, přichází do Liberce další charismatická osobnost. Ale nejen to, jestliže divadelníci Ivana Rajmonta dobře znají, mnozí Liberečáci si na něj vzpomenu, je totiž mužem s libereckými kořeny a tak se vlastně vrací z Prahy domů....

Když se objevila nabídka jít do Liberce, jaká jste zvažoval pro a proti?

Abych byl upřímný, tak jsem pro ani proti nezvažoval, přišlo mi to jako přirozené pokračování mé práce. Má mise v Národním divadle v podstatě končí, zkusím tam už jen maximálně jednu inscenaci do roka, kromě toho je lepší někde začínat než někde končit. V Liberci jsem opakovaně zkoušel, mám zdejší divadlo rád a trochu pyšně se domnívám, že bych snad mohl přinést souboru něco užitečného. A v neposlední řadě se tady starám o maminku.

Vnímáte na libereckém divadle nějaké výrazné přednosti, na nichž byste chtěl stavět?

V každém případě vnímám velkou sílu hereckého souboru, jeho tradici i potenciál do budoucna, vedle toho tu existuje dlouholetá zkušenost s progresivní dramaturgií, která sahá až k autorskému divadlu na vysoké úrovni, jaké dnes reprezentuje Tomáš Dianiška. On a další mladí herci kolem něj dokáží nabalovat diváky, dokonce se tu koná undergroundový festival WTF a přestože šlo letos teprve o druhý ročník, přijíždějí sem lidé z celé republiky. To jsou věci, které mě přitahují a chtěl bych je rozvíjet.

Vidíte naopak nějaká bolavá místa, která by bylo potřeba zlepšit?

Divadlo F. X. Šaldy má lepší úroveň, než je jeho pozice v celorepublikovém kontextu. Pověst samotná vůbec není špatná, ale např. sem moc nejezdí odborná kritika. Přitom bych neřekl, že by liberecká tvorba zaostávala např. za Klicperovým divadlem v Hradci Králové.

I liberecké divadlo jde podobnými cestami, mnohdy nevyšlapanými. Naše divadlo si určitě zaslouží, aby se o něm víc vědělo. Myslím si, že dnes už neexistuje pragocentrismus a že i regionální divadla mají velkou šanci stát se vzorem pro ostatní. Konkrétně Liberec na to má.

Co všechno se dá pro lepší postavení divadla udělat?

V každém případě musí vznikat dobré inscenace. Jsem si samozřejmě vědom, že regionální divadlo má spoustu povinností, takže všechny inscenace nemohou být za každou cenu „festivalové“, nemůžeme si dovolit oslovovat jen specifickou část publika, protože by nebyla početná. Dramaturgie oblastních divadel musí mít vždy větší rozptyl, ale když si udržíme dramaturgicko-inscenační odvahu a každý rok si dovolíme nějaké riziko – a teď myslím hlavně na způsob inscenování – bude to našemu divadlu slušet. Kromě toho si myslím, že je potřeba naše inscenace vyvézt mimo Liberec – chtěl bych se domluvit se svým předchůdcem Michalem Langem, jenž odchází do Divadla pod Palmovkou, na pravidelném hostování v Praze. Druhá důležitá věc je účast na festivalech – debata s organizátory v Hradci, Plzni, ale třeba i Ostravě, kam bychom mohli přijet jako hosté některého z ostravských divadel. Na tyto festivaly se kritika sjíždí a tam se vytváří pozice toho kterého divadla.

Jak se stalo, že Ivan Rajmont zakotvil u divadla?

Už když jsem studoval na libereckém gymnáziu, měl jsem takovou úchytku, že jsem rád četl divadelní hry. Většinou to nikoho nebaví. Číst text, který je rozdělený mezi postavy... Ale já jsem třeba tenkrát přečetl komplet celého Shakespeara. Nevěnoval jsem tomu přitom žádnou pozornost, do divadla jsem nechodil a nikdy by mě nenapadlo, že se mu budu věnovat. Ale pak se shodou okolností na našem gymnáziu formovala parta lidí, která s tehdejší mladou členkou souboru Ivou Janžurovou začala zkoušet Kohoutovu hru Dvanáct a já se shodou

okolností mezi ty lidi dostal. Po epizodě na strojní fakultě jsem se stal kulisákem, přihlásil se na DAMU na herectví, kam mě nevzali, ale po vojně jsem se už na režii dostal. V Liberci jsem tedy s divadlem začínal a jedním z lidí, kteří mě k tomu přitáhli a propojili mé neurčité představy o životě, byla Iva Janžurová.

A proč jste u divadla vydržel dodnes?

S nadsázkou řečeno proto, že nic jiného už neumím. Beru penzi, nemusel bych, ale nedělat nic, to si neumím představit. Divadlo je živý tvar. Člověk samozřejmě může podlehnout rutině, ale u režirování je každá premiéra nový začátek. Znovu a znovu se musí hledat odvaha k rozhodnutí kudy na to. Když říkám, že nic jiného neumím, je to asi pravda, ale na druhou stranu mě divadlo stále přitahuje, protože věřím v jeho společenský smysl. Tak jako má každá větší obec kostel, má i divadlo – i kdyby to bylo jen náměstí, kde se řeší problémy obce, místo, kde mluví lidi s lidmi – a to mě nepřestává fascinovat.

Máte už nyní zformulovanou odlišnou koncepci pro obě naše scény – pro Šaldovo a pro Malé divadlo?

„Velké“ divadlo má poměrně úzce vymezený prostor, plní své „regionální“ povinnosti – vždycky se bude opírat o výborné herecké výkony a o klasičtější dramaturgii, směřovat k uměřenějšímu divadelnímu výrazu. A Malé divadlo má samozřejmě zlobit, pečovat o vyhraněné diváky, mít mnohem rozšířenější aktivity než jenom představení (festivaly, scénická čtení), aby fungovalo jako součást života především mladého publika. Malé divadlo by se mělo stát místem setkávání, proto se mi líbí alternativní počiny „Divadla F. X. Kalby“. Ale paralelně vedle toho je tu ještě druhá cesta: uvádět na malé scéně velké dramatické tituly, které v nečekaném prostředí mohou nabídnout osvěžující pohledy na něco, o čem si myslíme, že je to staré,

zapomenuté. Klasika v novém prostoru s novými lidmi dává větší šanci na odvážnější a nekonvenční řešení, a právě takové spojení energií může dát vzniknout překvapivým inscenacím.

Existují nějaké dramaturgické či žánrové okruhy, k nimž se celou svou tvorbu vracíte? A opakujete často režie stejných titulů?

Ne, mám za sebou 139 režii, svým způsobem se dá říct, že už jsem všechno dělal. Někdy se samozřejmě opakuji, ale spíš jde o tituly, které se mi nepovedly nebo mám pocit, že se na ně mám šanci podívat jinak. Vracím se jen velmi nerad k textům, které jsou pro mě vnitřně hotové a nemohl bych na ně jinak. Tak to vidím jako režisér. A jako člověk cítím, že ať zkouším cokoli, vždycky se snažím sáhnout na neuralgické body, které lidi žijí, odtud se odrážím, ne od titulů nebo od žánrů, tituly a žánry přijdou následně, důležité je přijít na to, o čem je v tuto chvíli život města, země, světa, co z toho, co žijeme, je podstatné. Pokud je toto splněno, stane se, že režii zopakují. Fascinuje mě např. téma „hodiny mezi psem a vlkem“ (obrazně řečeno), noc ještě neskončila, den ještě nezačal. My taky žijeme dobu, kdy jeden svět končí a nevíme, jak bude vypadat nový, v tomhle přechodovém období se dějí velká dramata.

Zbývá něco podstatného, co jsme ještě neřekli?

Snad to, že se na nové působení moc těším. Byl jsem k této práci osloven, nejen formálně, ale i tím, že mě Divadlo F. X. Šaldy přitahuje, a mám pocit, že to, co od divadla chci, tady je přítomno. Jinak bych to nedělal.

Děkuji za rozhovor a ať se nám společně daří.

LISTOPAD UŽ OD ZÁŘÍ

Nenechte si ujít jednu z nejlepších amerických komedií posledních let. Napsal ji David Mamet v roce 2007 a jmenuje se Listopad. David Mamet je u nás velice dobře znám jako filmový scenárista, režisér a herec. Méně již jako oceňovaný dramatik. Asi si vzpomenete na filmy Vrtěti psem, Pravidla boje, Ronin – oceněné a současně velice navštěvované a oblíbené filmy. I v divadle získal Mamet řadu cen. Jeho nejznámější a oceněné hry se jmenují Glengarry Glen Rosse, Oleana a Sexuální perverz v Chicagu. Hrály se i u nás a měly značný ohlas. Jsou však již staršího data. Jeho nejnovější komedie se jmenuje Listopad. Proč Listopad? Je to totiž nejdůležitější americký měsíc. Jednou za čtyři roky se v úterý po prvním listopadovém pondělku konají prezidentské volby. A každý rok ve čtvrtek posledního týdne měsíce slaví Američané Den Děkuvzdání, svátek oslavující Otce Poutníky, kteří přijeli do Ameriky, aby o dvě století později jejich potomci založili Spojené státy, svátek vyznačující se po jídáním krocana s nádivkou a startem předvánočního nakupování. V Mametově tvrdé

**PREZIDENT USA
OMILOSTŇUJE KROCANA
ANEB TRADIČNÍ RITUÁL
NA DEN DÍKŮVZDÁNÍ**

crazycomedii navštívíme právě amerického prezidenta v situaci, kdy usiluje o znovuzvolení, blíží se Den Děkuvzdání, jehož součástí je i jistý prezidentský rituál. Volební preference jsou pod bodem mrazu a nejmocnější muž planety se střídavě snaží něco vymyslet, aby se vrátil do boje a nebo, aby alespoň neodešel s ostudou a bez knihovny, protože to by mu manželka neodpustila. Takové je to Odcházení po americku. „Prodáš pár milostí a půjdeš domů,“ říká mu jeho tajemník kromě jiného. Drsná a krásně politicky nekorektní komedie o vrcholné politice a jejích aktérech, která je u nás dnes zajímavější než cokoliv jiného. Nenechte si ji ujít. Režuruje ji Martin Glaser, dlouholetý šéf činohry Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, velice úspěšný režisér, který se v Liberci naposledy představil jako mladík inscenací Shakespearovy komedie Jak se vám líbí v roce 1998. Návrat je to skvělý a s herci Martinem Poláchem, Martinem Stránským, Václavem Helšusem, Janou Hejret Vojtkovou a Tomášem Impseilem si výborně rozuměl. Poprvé uvedeme Listopad již 13. září. Masírujte si bránice, budete to potřebovat.

PORUČÍK Z INISHMORU

MARTIN McDONAGH – PORUČÍK Z INISHMORU

Martin McDonagh (nar. 1970) patří ke hvězdným irským dramatikům, kteří v devadesátých letech oslnili svět divadla jako velice mladí a zcela originální autoři. Od té doby vyrostli dodnes pomalu v žijící klasiky irského dramatu, které je v celém divadelním světě velice populární již od počátku 20. století. Martin McDonagh je dnes asi jeho největší hvězdou. Kromě ocenění kritiky i diváků za jeho hry, se stal i velice úspěšným scenáristou a režisérem filmovým. Jeho posledním filmovým dílem je komedie Sedm psychopatů. McDonagh věru není neznámý autor.

Poručík z Inishmuru je černou, přechernou komedií, kterou autor napsal v roce 2000. Ač sám se narodil v Londýně irským rodičům a celý život tam žije, Irsko, které zná z prázdninových a jiných krátkých pobytů u příbuzných, se mu stalo výhradním tématem jeho her. Není jediný irský dramatik, jehož potkal podobný životní a tvůrčí příběh.

Inishmore (Árainn Mhór nebo Inis Mór) je největší z tzv. Aranských ostrovů západně od Irska, 31 km², 840 obyvatel, kteří zachovávají staré irské tradice a jazyk mnohem konzervativněji, než ve zbylém Irsku. Střetnutí modernity s irskou tradicí boje proti Angličanům, který byl v 90. letech stále horký a částí Irů byl chápán jako národně osvobozenecký, ale zbytkem světa jako teroristický. V této situaci a na tomto místě se před vašimi zraky odehraje strašlivý příběh, který odstartuje přejetý kocour. Jak souvisí kocouři s osudem IRA a životy bojovníků jejích frakcí? Pro odpovědi si přijďte na McDonaghovu komedii do Malého divadla již od 6. září. Uvidíte poslední premiéru Michala Langa v roli šéfa činohry, než ho zcela pozře Divadlo pod Palmovkou. Hrají Tomáš Dianiška, Jakub Albrecht, Karolína Baranová, Ladislav Dušek, Tomáš Váhala, Jaromír Tlalka, Přemek Houška. Kocouři nejsou živí.

PS: Inishmor je velice oblíbenou turistickou destinací s úžasně mírným a stálým podnebím a nehorázně pestrou květenou. Navštěvován je Angličany, Němci, Francouzi i Čechy.

Zkouška orchestru
před představením

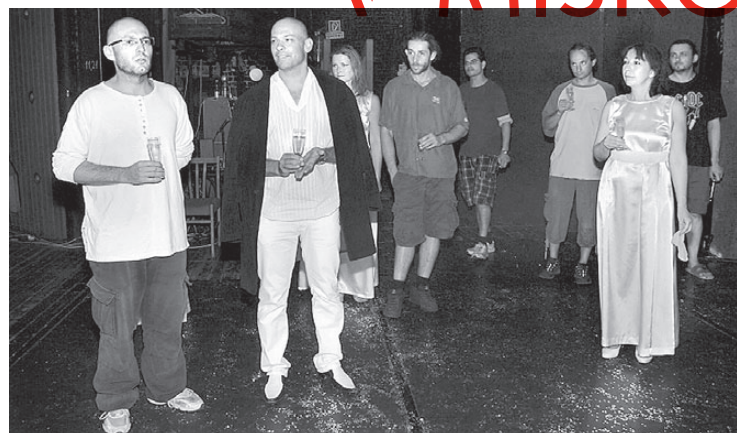

OPERA NA FESTIVALU V MISKOLCI

JUBILEUM LADISLAVA DUŠKA

Oslava proběhla v klubu
Malého divadla
po představení
Šťovík, pečené brambory

Slavnostní přípitek po úspěšném představení

DAGMAR PECKOVÁ V LIBERCI

SVĚTOZNÁMÁ PĚVKYNĚ VYSTOUPÍ V ŠALDOVĚ DIVADLE

Na podzim čeká milovníky opery – a nejen je – zcela mimořádný zážitek.

V Šaldově divadle vystoupí jedna z nejúspěšnějších českých zpěvaček v historii

Dagmar Pecková spolu se Severočeskou filharmonií Teplice, pod taktovkou šéfa liberecké opery Martina Doubravského.

OPERNÍ GALA DAGMAR PECKOVÉ

Dagmar Pecková se předvede v celé škále operních rolí – od Cherubína z Mozartovy Figarovy svatby až po Waltrautu z Wagnerova Soumraku bohů – a představí i méně známé tituly: Čajkovského Pannu orleánskou a Samsona a Dalilu od Camilla Saint-Saëne.

Dagmar Pecková absolvovala pražskou konzervatoř a operní studium v Drážďanech. Vystřídala angažmá v drážďanské Semperově opeře a Státní opeře v Berlíně, představila se též v řadě dalších význam-

ných světových scén (Stuttgart, Ženeva, Mnichov, San Francisco, Paříž, Barcelona aj.) včetně londýnské Královské opery Covent Garden.

V rámci své koncertní činnosti vystupuje na pódiiích ve Vídni, Madridu, Londýně, Tokiu, Curychu, Montrealu, Moskvě a řadě dalších měst, zpívala též v newyorské Carnegie Hall. Vystupuje i na mezinárodních festivalech v Bregenzu, Salcburku, Praze či San Sebastianu.

Spolupracuje s předními světovými dirigenty (Jiří Bělohávek, Sir Charles Mackerras, Richard Hickox, Libor Pešek ad.). Mezi její nejvýznamnější nahrávky patří CD s áriemi Gustava Mahlera a Wolfganga Amadea Mozarta.

V roce 1999 obdržela Pecková Cenu Thálie v oboru opera za roli Carmen v inscenaci pražského Národního divadla.

Nenechte si ujít tento zcela mimořádný zážitek. Vstupenky jsou již v prodeji!

Koncert se koná v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Lípa Musica, který pořádá Bohemorum s.r.o.

DAGMAR PECKOVÁ

RUSALKA – ZNÁMÁ „KLASIKA“?

Několik slov režiséra Martina Otavy o nejznámější opeře Antonína Dvořáka

Lidská vůle se snaží prosadit se a zvěčnit své lidské ego v trvalé hodnoty. Člověk staví pyramidy, vtiskuje svoje představy a zručnost do kamene, pro věčnost přetváří přírodu. Ale představa lidské věčnosti je mnohem kratší než ta skutečná věčnost od věků do věků. Člověk přírodu zraní, sváže, ale nakonec příroda pohltí člověka i jeho dílo, které se propadne do jejích hlubin, stejně jako princ se propadá do bažiny. I opera Rusalka, toto geniální lidské dílo jednou

někde zmizí, třeba až nakonec s celým lidstvem. Co se mi na ní nejvíc líbí? Všechno. Právě ty dvě roviny pohledů na věčnost. A zvláště to, že princ poznává rozdíl mezi zamilovaností, vášní a nakonec skutečnou láskou. A protože bez lásky už nechce žít, volí raději smrt.

Rusalka je jedno z nejtěžších českých děl pro českého režiséra. Jsme ovlivněni tradicí, znalostí té opery, pochopením naší skutečné české mentality (proto třeba na rozdíl od Němců či Rakušanů nepovažujeme výstupy Hajného a Kuchtíka za nemístnou komickou vložku) a především, jsme znalí tradice. Pro mě existuje jediná převratná a přitom geniální inscenace Rusalky – ta od Davida Pautneyho. Jakoby se režisér totálně zbláznil. Ale on ve své genialitě dílu slouží a vykládá je jinak. Funguje to a navíc – přesto, že vše je koncepčně, racionálně vymyšlené – je celá inscenace plná citů. To je geniální.

Mnozí režiséři se snažili být stejně originální, ale z jejich práce byla vidět právě především ta snaha. Proto nechci ohýbat operu přes koleno jako pruty, které se vší silou necitlivosti brání. Chci ji poctivě vyložit, chci přistoupit na zákony tohoto světa iluzí, symbolů, živlů, pochopit, kdo je třeba Ježibaba, která dovede stvořit a dovede bořit, dá vzniknout životu, jakou má moc když se směje Vodníkovi – pánu vodní říše... kdo je Rusalka, její sestřičky, Vodník, kdo jsou lesní žínky, co nám o tom zjevně a přitom pro mnohé nezřetelně říkají o svém díle svými slovy a svou hudbou autoři? Chci společně s výtvarníky a pěvci na jevišti vytvořit těkavý, impresionistický svět iluzí, barev, světél a stínů, který má své přísné zákony, na které doplatí ten, kdo se jim vzpírá. Pochopit za jeden večer to, co lidstvo stále nechápe po celé generace. Lidstvo, které si myslí, že svou vůlí spoutá a přetvoří přírodu, že ji může beztretně a bez hranic využívat. Naše Rusalka tedy bude řekněme tradiční. Rád bych, aby byla poctivá a upřímná, křehká a citlivá. A také svá. Rád bych, aby se nám podařilo kromě jasných hereckých vztahů vytvořit originální, vlastní výtvarný svět, poetický, barevně i tvarově stylizovaný. V tom by měla být naše Rusalka jiná od ostatních tradičních

inscenací této nádherné opery, kterou máme tak rádi. Věřím, že tímto přístupem si zachováme přízeň našich diváků střední i starší generace, ale současně, že získáme zájem o operu jako takovou především mladého diváka.

Martin Otava, ředitel DFXŠ a režisér inscenace

Antonín Dvořák: Rusalka

Dirigent: František Babický, režie: Martin Otava,

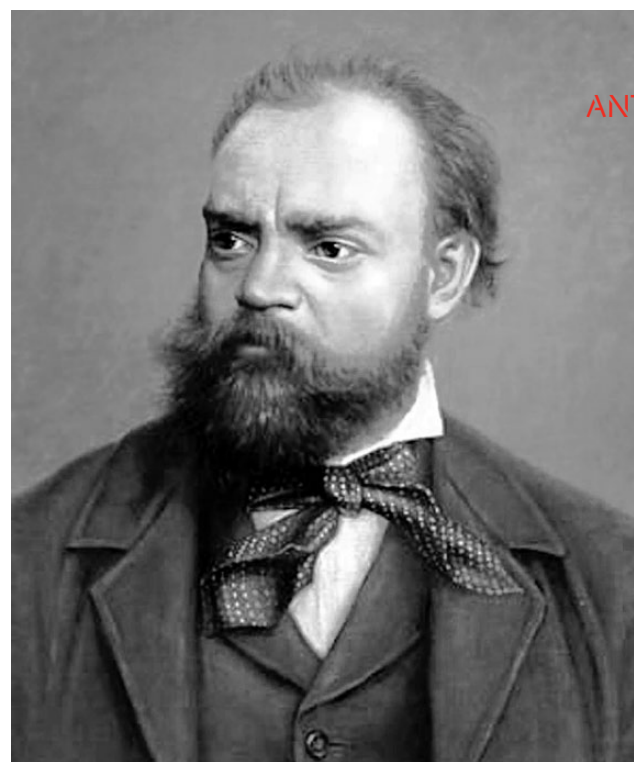
V hlavních rolích alternují: Rusalka – Gabriela Kopperová, Lívía Obručník

Vénosová a Věra Poláchová, Vodník – Jiří Příbyl a Pavel Vančura, Princ – Tomáš

Černý a Richard Samek, Ježibaba – Blanka Černá a Kateřina Jalovcová,

Cizí kněžna – Lucie Hájková a Kateřina Šmidová, orchestr, sbor a balet DFXŠ.

Premiéra: 25. 10. 2013, 2. premiéra: 2. 11. 2013 v Šaldově divadle.

ANTONÍN DVOŘÁK

MONIKA NAČEVA SLOŽILA HUDBU PRO BALET GUSTAV KLIMT

Letošní sezonu začne baletní soubor Divadla F. X. Šaldy ve velkém stylu. Dne 27. září se milovníci tanečního divadla mohou těšit na premiéru baletu Gustav Klimt.

Jak ale tanečně ztvárnit život, myšlení a energii tak významného umělce?

„Nebude to příběhový balet – knih o Klimtově životě a díle je spousta,“ říká choreografka Alena Pešková: „Nás spíš zajímají Klimtovy duševní pochody, jeho strachy, emoce. Samozřejmě představíme zásadní okamžiky Klimtova života, ženy, které mu vstoupily do života, jeho nejslavnější obrazy, ale v závěru se přeneseme v čase až do naší doby, protože Klimtovo dílo je stále více žádané a aktuální.“

Ani scéna Richarda Peška nás nepřeneseme do Vídně přelomu 19. a 20. století, secesní ornament divákům nenabídne: „Snažit se výtvarně napodobit nebo zopakovat Klimta je nesmysl. Proto scéna bude spíš prázdná, s multifunkčními prvky, jako čtvercový rám obrazu, který Klimt tak často volil, točna nebo poloprůsvitné pruhy látky, taková art-deco tapeta,“ vysvětluje scénograf Richard Pešek jr.

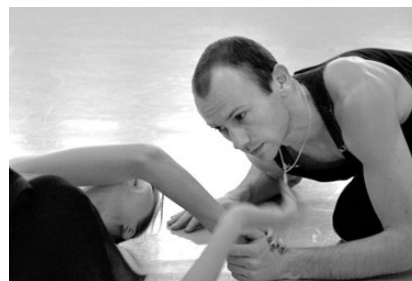
MONIKA NAČEVA

Hudbu pro naši inscenaci složila Monika Načeva, ta inspiraci nehledala ani tak v Klimtově díle, jako spíš ve scénáři: „Alena Pešková mi představila svou vizi a hudebně mi dala naprosto volnou ruku. Uslyšíme elektronickou hudbu, dobové nástroje jako harmonium, ale i Beethovenovu sedmou symfonii či Mahlerovo Adagietto z páté symfonie.“ V hudební koláži Tomáše Vtípila zazní také básně české básničky Irmy Geisslové či citace z Klimtovy korespondence.

V hlavní taneční roli vídeňského malíře se představí Alexey Yurakov, Emilií Flögovou tančí Veronika Šlapanská, Almu Mahlerovou Karolína Miková. V ostatních rolích uvidíte všechny členy soubor baletu DFXŠ.

Gustav Klimt obdivoval ženy. O „partneřinu“ v novém baletu nebude nouze – Karolína Miková a Alexey Yurakov

Scénograf Richard Pešek jr. na první zkoušce

Alma Mahlerová a Gustavové Mahler a Klimt – Karolína Miková, Andrey Bayniyazov a Alexey Yurakov. Trio z povzdálí sleduje choreografka Alena Pešková

Alena Pešková na první zkoušce – za zvuku Mahlerova Adagietta v hudební kompozici Moniky Načevy a Tomáše Vtípila.

Vydalo DFXŠ 2013

Náklad: 4 000 ks

Ředitel: MgA. Martin Otava

Redakce: Tomáš Syrovátka, Vojtěch Havlík, Martin Urban,

Helena Syrovátková

Grafický design: Pavel Dušek, Ondřej Brom

Zřizovatelem Divadla F. X. Šaldy je statutární město Liberec.

Umělecká činnost divadla se uskutečňuje za finanční podpory

Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR.

Předplatné na celý rok (ABO + Bloky) získáte v budově Šaldova divadla

tel.: 485 107 836, pokladna tel.: 485 101 523

Prodejní doba: úterý až pátek 12.00–18.00 hodin a vždy hodinu před

začátkem představení

Vstupenky lze zakoupit v městském informačním centru

Další informace o programu získáte na www.saldovo-divadlo.cz

E-mail: saldovo-divadlo@saldovo-divadlo.cz

Ohodnoťte naše představení na portále www.i-divadlo.cz

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM A PARTNERŮM DIVADLA

Generální partneři divadla:

Sponzor divadla:

Partneři divadla:

Mediální partneři:

Šaldovo divadlo

1. út.
K2/10
VESELÁVDOVA [F. Lehár]
Láska nebo peníze? ... poněkud komplikovaná námluva v jedné z nejslavnějších operet, konec ve 21.30 h.
4. pá.
K5/10
TRAMVAJ DO STANICETOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 22.05 h.
5. so.
PŠ2
GUSTAV KLIMT [A. Pešková]
taneční divadlo inspirované životem a dílem slavného umělce,
2. premiéra, konec ve 21.00 h.
6. ne.
ZPÍVÁNÍ V DEŠTI [B. Comden, A. Green, A. Freed, N. H. Brown]
„Jak se Hollywood učil mluvit“, konec ve 22.00 h.
8. út.
OB/4
GUSTAV KLIMT [A. Pešková]
taneční divadlo inspirované životem a dílem slavného umělce, konec ve 21.00 h.
9. st.
OB/4
CARMEN [G. Bizet]
tragický střet vášně a povinnosti - opera v originále, konec ve 22.00 h.
10. čt.
RODINA JE ZÁKLAD STÁTU [R. Cooney]
neurologická komedie, konec ve 21.40 h.
11. pá.
SUGAR [J. Stone, J. Styne, B. Merrill]
muzikál o prohibici, gangsterech, blondýně a dvou nezaměstnaných muzikánteckech, konec ve 21.40 h.
12. so.
DAGMAR PECKOVÁ – „Operní gala“
Dagmar Pecková – soprán, Martin Doubavský – dirigent, Severočeská filharmonie Teplice, koncert se koná v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Lipa Musica pod záštitou primátorky Martiny Rosenbergové.
13. ne
KONCERT VÁCLAVA HUDEČKA – A. Vivaldi: Čtyvero ročních dob
Hosté: Milan Muzikář – fagot, Komorní sdružení Conca Collegium
zadáno pro ČSOB
16. st.
Č1/6
LISTOPAD [D. Mamet]
nekorektní politická komedie o nejmocnějším muži světa, konec ve 21.15 h.
17. čt.
TRAMVAJ DO STANICETOUHA [T. Williams]
slavné drama střetnutí touhy a reality, konec ve 22.05 h.
18. pá.
K5/11
REVIZOR [N. V. Gogol]
komedie, v níž už všichni hraje, konec ve 21.50 h.
19. so.
TESTOSTERON [A. Saramonowicz]
komedie o mužích, jací opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlavy, konec ve 21.30 h., **nevhodné do 15 let**
20. ne.
S/6
HARALD – HVĚZDA SE VRACÍ [D. Zábaj]
taneční příběh inspirovaný biografií slavného meziválečného tanečníka Haraldá Kreutzberga, libereckého rodáka
začátek v 16.00 h.
22. út.
K2/11
TANČÍRNA NEVYSLOVENÝCH PŘÁNÍ [D. Zábaj]
Liberec – Forum, taneční večer o lásce a přátelství v nejrůznějších odstínech pocitů, konec ve 21.00 h.
24. čt.
Č2/6
BOUŘLIVÁ PĚLAVBA [T. Stoppard, F. Molnár]
komedie, v níž spojili sly dva světoznámí dramatici, konec ve 21.30 h.
25. pá.
PŠ
RUSALKA [A. Dvořák]
iluze, barvy, světla a stíny... Jak dopadne ten, kdo se vzepřel zákonům světa? konec ve 22.15 h., **premiéra**
26. so.
K6/9
LISTOPAD [D. Mamet]
nekorektní politická komedie o nejmocnějším muži světa, konec ve 21.15 h.
27. ne.
NETOPÝŘ [J. Strauss]
na začátku byl malý žertůk... nejslavnější opereta krále valčíků, před představením uvidíte nasvícenou Klimtovu oponu, začátek v 16.00 h.
29. út.
NETOPÝŘ [J. Strauss]
zadáno pro TUL, konec ve 22.15 h.
30. st.
OB/5
SÍLA OSUDU [G. Verdi]
Je touha po pomstě silná jako láska? ... velká dramatická freska operního mága v originále, konec ve 21.50 h.
31. čt.
KONCERT VÁCLAVA HUDEČKA – A. Vivaldi: Čtyvero ročních dob
Hosté: Milan Muzikář – fagot, Komorní sdružení Conca Collegium, zadáno pro KSK Liberec, začátek v 16.00 h.

Malé divadlo

5. so.
PORUČÍK Z INISHMORU [M. McDonagh]
černá komedie o mrtvém kocourovi a Irsku, konec ve 21.10 h.
6. ne.
LSDown [T. Dianiška]
thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho, konec ve 20.30 h.
7. po.
DIVADLO A MY – projekty Tomáše Dianišky, pořádá Klub přátel činohry **1 pro veřejnost, začátek v 18.30 h.**
9. st.
K3/11
ŠTOVÍK; PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie o třech mužích s písňalkou, konec ve 21.15 h.
11. pá
PM
EROTIKON DOKTORA Š. [T. Svrovátka]
život F. X. Šaldy v komedii o třech dveřích a dvou dokonaných aktech, konec ve 21.30 h., **premiéra**
12. so.
K6/8
NEVĚRA [I. Bergman]
příběh o šťastném manželství a věrném přítelství s nešťastným koncem, konec ve 21.30 h.
13. ne.
RD/7
KRKONOŠSKÉ POHÁDKY [B. Šimková]
divadelní zpracování slavného večerníčku, **začátek v 15.00 h.**
15. út.
EROTIKON DOKTORA Š. [T. Svrovátka]
život F. X. Šaldy v komedii o třech dveřích a dvou dokonaných aktech, konec ve 21.30 h.
17. čt.
CAFÉ REICHENBERG [V. Fišerová, M. Hanoušková]
Dáte si rakvičku nebo věneček? Taneční projekt! Kavárna, která vám nabídně čtyři hororové příběhy podle skutečných postav Liberce, konec ve 20.20 h.
20. ne.
TUČNÁCI NA ARŠE [U. Hub]
bláznivý příběh o potopě pro celou rodinu, **zadáno pro DP, začátek v 17.00 h.**
22. út.
LÁSKA VOLEJ [P. Kolečko]
groteska o dvou půlkách, konec ve 21.30 h., **dermiéra**
24. čt.
PŘÍSNĚ TAJNĚ: HRUBÁ NEMRAVNOST [T. Dianiška]
aneb Jak Alan zachránil svět a narostly mu kozy, konec ve 20.15 h.
25. pá.
Č/6
EROTIKON DOKTORA Š. [T. Svrovátka]
život F. X. Šaldy v komedii o třech dveřích a dvou dokonaných aktech, konec ve 21.30 h.
26. so.
PORUČÍK Z INISHMORU [M. McDonagh]
černá komedie o mrtvém kocourovi a Irsku, konec ve 21.10 h.
29. út.
ŠTOVÍK; PEČENÉ BRAMBORY [Z. Egressy]
nejen fotbalová komedie a třech mužích s písňalkou, konec ve 21.15 h.
30. st.
K3/12
NEVĚRA [I. Bergman]
příběh o šťastném manželství a věrném přítelství s nešťastným koncem, konec ve 21.30 h.
31. čt.
ŽENY [C. Boothé Luce]
komedie o ženách, jaké opravdu jsou – v rámci projektu Dvě pohlavy, konec ve 21.30 h.

Zájezdy

3. 10.
17. 10.
18. 10.
- ORFEUS A EURYDIKA – SRN – Bad Elster
LA TRAVIATA – SRN – Hanau
LA TRAVIATA – SRN – Emden

Školní představení

3. 10.
14. 10.
21. 10.
- ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY – ŠD
KRKONOŠSKÉ POHÁDKY – MD
TUČNÁCI NA ARŠE – MD

RÍJEN

Začátky představení, není-li uvedeno jinak, jsou v 19 hodin.

